

Universitätsbibliothek Paderborn

**Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum
Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant**

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

VII. S. Ambrosius. Non accipiam personam viri, & Deum homini non
æquabo, nescio enim, quamdiu subsistam, & si post modicum tollat me
factor meus. Job. 32. v. 21.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](#)

rem quod illorum vitiorum singula suis afferunt donis oppositis. Hi sunt septem illi Spiritus, qui semper comitantur Luciferum, cum circuit terram. Circuvi terram, & perambulavi eam. facisque, ut vel ipsam ingrediantur domum, nistrenas probè clausam, scrutenturque, & rapiant, quidquid habes boni. Hac dicit Beneditus: mittam servos meos ad te, scrutabuntur dominum tuum, & omne, quod eis placuerit, ponent in manibus tuis, & auferent. 3. Reg. 20. v. 6. Verum, ut Spiritus hic malignus ita multiplicatus non semper habet animum palam aggrediendi Spiritum bonum, ira habet in promptu alios septem Spiritus proditores, qui tendant infidias, & dolis obtineant, quod viribus non possum. Et hi sunt septem illi Spiritus pejores ipso, quos Christus insinuavit, cum dixit: Vadi, & assumit septem alios spiritus nequiores se, quia sicut virtutes simulatae sunt deterioriores vitiis manifestis, ita longè deteriores septem illis Spiritibus malignis, quos paulo

ante diximus, sunt septem simulationes, quæ circumcurrent sub specie totidem Spirituum bonorum. Simulatio Sapientiae, Simulatio Intellectus, Simulatio Consilii, Simulatio Fortitudinis, Simulatio Scientie, Simulatio Pietatis, Simulatio sancti Timoris DEI. Omnes istæ simulationes simul juncta formant Spiritum exquisitum Hypocrisis: unde notatur septies dixisse Christus: Va vobis Scribe & Pharisæi Hypocrita. Matt. 23. & cum his omnibus mittit Satanus scrutari Justos etiam inter cavernas Carmeli, Thaboris, & Thebaidis, ut intrent in corda, eaque obtineant, affectatâ ostentatione donorum Spiritus boni, quæ non possident. Cave, ne venias in censum horum miserabilium; nam Justi simulationes sunt, quos Christus ait geminum habent Infernum. Hi accipient maiorem damnationem. Luc. 20. v. 47. unum tanquam debitum vitiis eorum occultis, alterum tanquam debitum virtutibus eorum simulatis.

VII.

S. Ambrosius.

Non accipiam personam viri, & DEUM homini non aquabo, nescio enim, quamdiu subfiam, & si post modicum tollas me factor meus. Job. 32. v. 21.

*C*onsidera omnes illas prærogatiwas externas, ob quas nonnunquam quosdam aestimas plus æquo, opum abundantiam, splendorem domini.

R. P. Pauli Segneri Manna Animæ.

quam, ne discernas, ipsos quoq; vilem
esse saccum putredinis, qualis tu es. Et
tu propter eos audebis aliquando etiā
DEUM offendere? absit, ut hoc faci-
cas. dic potius eodem Spiritū vigo-
re: *Nom accipiam personam viri.* quid
est: *non accipiam personam viri?* Idem
est, ac si dicat: *Non accipiam loco vi-
ri, personam viri.* non patiar imponi
mihi per larvam, quam prætendit, non
attendam ejus opes, non dominium,
non scientiam, non blanditiam vultus,
absque ullo metu, quamprimum ho-
mo ejusmodi me stimulaverit ad offen-
dendum DEUM, eum cum indignati-
one jubebo faceſſere. O quantum tibi
proderit semper habere impressum a-
nimō hoc principium, Mundum esse
scenā similem, quæ sit plena personis
pulchris quidein, sed fictis. Eos reve-
rere, ut par est, fed simul cogita, ubi
Theatro excederint, post paucos dies
coram DEO sine larva comparituros,
nudos, pallidos, trepidos, ut omnes eo-
dem modo sui reddant rationem. *Do-
minus Iudex est,* & non est apud illum
gloria persone. Eccli. 35. v. 15.

2. Considera, quanti referat in u-
sum deducere ejusmodi documentum.
Tanti refert, ut, si oblivisci contingat,
audeas personam scenicam præferre i-
pī Domino, quem repræsentat, &
omittas debitum DEO obsequium, &
obedientiam præstare, quam obca-
sam ne displiceas homini, qui vix um-
bram habet opum, vix umbram domi-
ni, scientiæ, pulchritudinis Divine,
quas negligis. non solū hominem
DEO præferre non debes, sed nec æ-
quiparare. *non accipiam personam*
& *DEVM homini non aqua.* Vi-
num excogitari major possit datus
quam sit inter Creatorem & rem cre-
tam, inter Dominum & Servum, ne
Principem, & subditum, hominem
DEUM. Et isti apud te pantheo-
ni? o scelus horrendum! nō quis
fuerit, etiam coniunctum, se
amicitiā, vel autoritate, vel quo-
lio reverentia titulo, solus Diu-
valeat omnibus. *Quis tu, nō tu*
ab homini mortali, & obstat ab
factori sui? Isa. 31. v. 12.

3. Considera, quodnam impu-
mentum, quo animare te debet, &
nullum hominem velis preterire, in-
nec æquare DEO. Est monitione
forte videbitur tibi hoc eleip-
tum, & oppidò remotum. *leborum*
ita. hoc enim maximè usus est, quod
apud Job dicebat: *Non accipiam*
personam viri, & *DEVM homini-*
quabo. & hoc quoque ut tequa-
dat occasione: *Nescio cuius manus*
subsistam, & si post modicum uelut in-
ceptor meus. & quid fieri, si puto posse
comparituro ante Tribunal Christi &
judiceris, ille tibi exprobaret, plus
apud te potuisse amicitiā re-
uthoritatem hominum, quam lumen.
Quis tunc erit pudor tuus, quem debet
quis cordis cruciatus: an ipse effe-
terit, unum forte ex hominibus non o-
lim adeò acceptis, adeò à DEO uer-
itis futurum, qui opem tibi abgan-
nerat in eo Tribunal? qui pro te loqui-
tur? pro te ore, ad sustinendas penas
tibi debitas sele offerat? an delinquere

in manu solius DEI positas esse sortes tuas per totam æternitatem? hoc si scias, qui fieri potest, ut cum ullius gratia contemnas? aut illi non servias, quæ debet, fidelitate? En igitur, quam stricta intercedat connexio inter verba ista: *Non accipiam personam viri, & DEUM homini non equabo.* & illa, quæ videntur non ad eò connexa: *Nescio enim, quamdiu subsistam.* & si post modicum tollat me factor meus.

4 Confidera, si ulli unquam apè conveniebat hæc verba, utique fuisse magnum illum Archiepiscopum, quem hodie veneramur, Divum Ambrosium. an nescis, quanto animo ille se opposuerit Imperatori Theodosio, Principi alia tam gravi, tamque pio,

**

VIII.

Conceptio Virginis.

Sapientia edificavit sibi domum, excidit columnas septem. Prover.
9 v. i.

¹ Considera communī Patriū sententia intelligi per Domum, de qua hic sermo est, Mariam Virginem, jam inde ab æterno electam, ut esset magna DEI Mater. Nota proinde, quomodo loquatur. Descensus in terram haud dubiè domum sibi delegit, sed non delegit, ut dici solet, pretio conductam, aprando mulierem quādam ordinariam ad hoc grande Matris officium. Potius eam sibi fecit: *edificavit.* hoc est, fecit quidem, sed non

ut res ceteras creatas, quasi nullo operis sui studio: *Ipse dixit, & facta sunt.* fecit cum designatione, cum industria, architectura, regula: *adificavit, & cui?* *adificavit sibi.* non *adificavit*, ut eam alteri locares, sed pro se tantum, id est, ut suum esset diversorium, suum recepaculum, atque ad eò Domus digna DEO, in qua nemo aliis unquam habitarvit, sicut enim fieri voluit filius Mariae, ita etiam esse voluit filius Unicus, quo posito an non eam sibi effor-

Bbb bbb 2 mare